

BIBLIOTECA PÚBLICA
SANT GREGORI
MIQUEL
MARTÍ
I POL

Recull de Premsa de la Vall del Llémena

Font: *El Diari de Girona* Plana: Data: 19/07/12

'Tothom que segueixi un aprenentatge pot acabar escrivint un llibre'

*directora de l'escola d'escriptura
creativa del gironès*

*"Qui diu que escriure bé o malament és
igual, que l'important és fer-se
entendre, segurament és algú que
escriu malament"*

Carme Callejón assegura que qui escriu bé té darrere, amb tota seguretat, un gran bagatge com a lector

ENTREVISTA DE ALBERT SOLER GIRONA La Casa de Cultura Les Bernardes de Salt serà seu, a partir d'octubre, de la primera escola d'escriptura creativa de les comarques gironines reconeguda per la UdG. Els alumnes obtindran un diploma universitari. Carme Callejón n'és la directora.

Que els llibres de Stieg Larsson siguin bestsellers significa que escriure està a l'abast de tothom?

A escriure en pot aprendre tothom, si bé és millor que hi hagi un talent previ. Tanmateix està clar que tothom que segueixi un aprenentatge pot acabar escrivint un llibre. Però vol dir que el fet de ser supervendes significa que no hi ha qualitat literària? Així ho penso en el cas de Larsson

La qualitat literària és difícil de determinar, i no sé si té a veure amb ser un supervendes. Però tampoc gosaria dir que pel fet de ser supervendes és mala literatura. És molt feble la frontera entre bona i mala literatura.

De què serveix escriure bé si la majoria de la gent no sap llegir?

Bé, doncs serveix perquè la gent cada vegada sàpiga llegir millor. O com a mínim serveix perquè la gent que sap llegir tingui material per fer-ho.

Tothom està convençut que té una gran història per escriure?

Sí (rotunda). La persona que es creu capaç d'escriure un llibre parteix de dues premisses: té una bona història i té talent per explicar-la. L'escriptor sempre pensa que la seva història és bona, llavors és feina de l'editor fer-li veure que no ho és tant. O potser dels lectors.

Per què als Estats Units aquests tallers són habituals i a Europa no?

Per una diferent concepció de l'escriptura. A Europa es creu que el talent literari -artístic en general- és una mena de ciència infusa. Una musa, una inspiració que si no tens, no hi ha res a fer. A Amèrica parteixen que l'academicisme et pot dur a adquirir l'habilitat suficient per suplir la manca de talent. I si hi ha talent, millor: el multiplica.

Això està canviant?

I tant, a Catalunya mateix hi ha força tallers d'escriptura, i alguns han descobert autèntics talents.

Un famós guionista -dels EUA per cert- deia que per escriure bé has d'escriure una paraula per cada mil que en llegeixes.

Per això Borges deia que ell era important no pel que havia escrit sinó pel que havia llegit. Si una persona escriu i escriu bé, és perquè té un bon bagatge anterior com a lector.

Abans d'ensenyar a escriure bé no s'hauria d'ensenyar ortografia?

Indubtablement. El domini actual d'ortografia, sintaxi, lèxic.. és pobre.

Sempre hi ha qui diu que és igual, que l'important és fer-se entendre.

Això és una fal·làcia (riu). Segurament ho diu qui escriu malament. De cap de les maneres no és igual escriure malament.

Escriure bé no és cap tonteria, és molt important

En un xat et titllen de carca

O se'n riuen! A mi em passa amb familiars i amics. Diuen: "poses fins i tot els accents". Però això és llenguatge quotidià, és un altre tema.

Qui escriu els discursos a Rajoy?

Ostres! Ni idea. No els podria valorar per l'escriptura, però quant a continguts... Prefereixo callar (riu).